

Tövbeler tövbesi

Çarşamba Günleri Çıkar

NUHUN

Gemisi

HEDİYESİ 10 KURUŞ

Siyasi Mizah Dergisi

ORTALIK GÜL GÜLİSTAN!..

Grev hakkı

Baftalarır tartışıyorlar: Grev hakkı olsun mu olmasın mı? diye. C. H. P. liler olmasın diyorlar. Sözcüleri bay Sırer, tek parti devrinin bu yiğit evladı, tıpkı Musolini gibi, tıpkı doktor Göbels gibi konuşuyor. Ve devletin de patron, hem de patronların en büyüğü olduğunu unutarak: «Devlet, diyor, iş verenle işçi arasında hakemdir. Bütün anlaşmazlıkları halleder. Hallederken de işçinin hakkını korur. Greve ne hacet!»

C. H. P. kendi kurduğu işçi sendikalarındaki kendi adamlarına, işçiler adına demeçler de veriyor: «İstemezük!» diyor bu sahte işçi temsilcileri. «Türk işçisi grev istemez!» diyorlar. Gü lünç! Aç insanların «ekmek istemeyiz» demesi kadar gülünç.

Demokratlara gelince, on lar, «olsun» diyor. «Batı demok rasilerinde mademki var, bizde de olmak!» diye bar bar bağı rıyorlar. Ama sahtelikleri de sınıyor. Önümüzdeki seçimler de işçi yığınlarını kazanmak imidde böyle konuştukları bes belli. İktidara dayanmanın, bu güne kadar bir yolunu bulamı yan büyük arazi sahiplerinin, fabrikatörlerin, tüccarların, bankacıların partisi olan De mokrat parti, sahiden grev ist iyecek değil a... Onların iste diği göstermelik grev hakkı. İsmi var eismi yok kabilinden. Onun için C. H. P. nin bu oyu nu oynamaya razı olmaması doğrusu şaşılacak şey. Çünkü, kuşa çevirip bir grev maddesi ekleyiverselerdi iş kanununa, hem gerçekte yine grev filân olmazdı, hem de tıpkı: «Bizde basın hürdür! Seçim hürdür! Şu hürdür! Bu hürdür!» dedik leri gibi, «Bizde grev hakkı ya sak değil!» derlerdi.

Bu bayların er geç tanıya cakları grev hakkı başka türlü olmayacak zaten.

Fakat, yapmacık da olsa, resmi muhalefetle iktidar arı sındaki bu şiddetli tartışmalar su iki gerçeğin meydana çık masına yararıştır. Birincisi: Halkımızın da, demokratının da, artık işçi zümresini bir kuv vet olarak; çekinilmesi, hesa ba katılması ve her çareye baş vurarak mutlaka kazanılması gereken bir kuvvet olarak tanı dıkları gerçeğidir. İkincisi de: Türk işçisinin kendi yaratıcı ve kudretli varlığına her gün daha çok inandığı; demokrasî inkişafında halk yığınlarına ön derlik etmek olan tarihi göre-

(Devamı 4 de)

“YAPICI” KARİKATÜR

Çemişkezeğin hali

Tarla istemiyoruk!

Toprak tevzil çokluğundan köylü şikâyetçi

Enerji ile ele alınan toprak tevzii davası bütün hedeflerine ulaşmaktan başka yeni bir me sele doğurmuştur: Köylü top rak ve vasıta bolluğundan şikâ yetçi. Bu memleket davasını halletmekteki kudretinden do layı hükümetin başarılarını öv mek bütün vatandaşların va zifesidir asırlardır köylümü zün sayıldıkları toprak, kendi sine fazlasile verilmiş, ancak, C. H. P. mensuplarının belirt tiği gibi, aşırı derecede cömert davranılarak, köylünün istedi ğinden fazlası tevzil edilerek, bu sefer toprağı geri alma mec buriyeti hasıl olmuştur. Mem leketin çeşitli bölgelerinden tel graflar gelmekte, Tarım Ba kanlığı bunlar üzerinde ciddi tetkikler yapmaktadır.

Daha şimdiden bir Amerikalı uzman «Toprağı geri alma» ko misyonlarının kurulması ve ça lışması üzerinde plânlar tekem müll ettirmiştir. Meselenin cid diyetini kavramak için, gelen telgrafların şükran dolu metin lerine muttallı olmak yeter.

İzmirden gelen 1000 imzalı bir telgrafta şöyle deniyor: «Vur dedik, öldür demedik, bu kadar tarlayı ne yaparık bay ba kan, istemiyoruk bunca dönü mlü, sen bizi kurtar, biz de bu vatanın evlâdıyık, yaşasın hö-

kümet!» Karadenizden gelen başka bir tel: 20.000 vatandaş namına şunları söylüyor: Ne ya pacağız bu tarlaları, şaşırık kaldık, Parutçu bizi kurtar sun yaşasın Parutçu!»

Orta Anadolu'dan Kayseriden gelen bir telde şunlar söyleni yor: «Ne-örek bunca tarlayı, traktorları muhayyer satıyoruz Amerikadan talip var» Adana nın Karaisalı bölgesinden gelen tel hepsinden mânîdar: «Bu (Devamı 4 üncüde)

MEMLEKET SÜTLİMAN

Töbe, Töbe!

31/1/1950 sayılı Ulus gazetesinde, Yankı lar sütununda, Toplu iğne üstadımız iğneden zi yade zilgita benzer garip bir âlet kullanarak, gemimizde rahneler açmak için uğraşiyor... Ya zısını okuduktan sonra yola gelmemek elde de ğil, töbe töbe, pişmanız, bir daha yapmıyaca ğız, biz ettik sen etme iğneli ve toplu iğne... E vet yola geldik. Moskova radyosu iki kerre iki nin dört ettiğini söylediği takdirde, vatanı vaz i-femiz elbette ki iki kerre ikinin beş veya üç et tiğini söylemektir.

Tenkidlerimizi memleket gerçeklerine uya rak yapmışız hatâ etmişiz memleket diye vatan daşın istekleri diye bir şey yoktur, Moskova rad yosu diye bir şey vardır, ve basınınımızın vaz i-fesi, işi gücü, onun ak dediğine kara demekten ibaret, yoksa filân bölgede kıtlık varmış, parti ler vazifelerini yapmıyorlarmış, memleketin ha li yürekler acısı herkesin bilip de söyleyemediği hakikatleri tekrarlamak değil.

Bakın iğneli top ne diyor: «Dediğim gibi, bütün yazılar, nükteler, şiiirler ve karikatürler, Pravda'nın, Izvestya'nın, Tass'ın ve Moskova radyosunun ana mevzularını tekrarlıyor. Bu ar kadaşa (diyor Toplu İğne) şu tavsiyede bulu nalım: («Tavsiye» deyince Arif olan anlar - N) Moskova radyosunu dinlesin! O zaman - arzusu hilâfına Kremlini desteklediğini anlayacak ve bu nu farkedince de kalemini ve üslubunu, her halde değiştirecek.» Kabahatimiz bu kadar ol sa bir şey değil, üstelik: «Sonra her nushada muhayyel işçiler konuşur oluyor. Bunların hep si, - Şu Rusya da bile kabul edilmeyen - grev hak kını istemektedirler!» Evet, itiraf ediyoruz ko nuşturduğunuz işçiler «muhayyel» dir, muhay ye/ olmayan işçiler, Sırerin ağzı ile grev hak kını istemeyenler... Nerde görülmüş, hangi mem lekette duyulmuş bir işçinin grev istediği! E vet vazifemizi anladık ve derhal işe başlıyoruz, bundan böyle Nuhun Gemisi ortalık gül gü listan olduğunu tebarüz ettirecektir. Evet, Mos kova radyosu patlasın: Bu sene Türkiyede hiç kar yağmamıştır, işte bu kadar.

NUH: Bu sayıda ki yazılarımızın bazıları, yeni görüşümüze uymamaktadır, okuyucular bağışlasın.

Serbest seçim istemiyoruz! Geleneğe avdet

Bakırköy hastahanesi seç menleri ile görüşen bir arkada şımız mütefakkan serbest seçim aleyhinde olduklarını öğren miştir. Hastalardan biri şunla rı söylemiştir: «Gelenekleri mizden kopmak bana pek acık lı geliyor, serbest seçim kökü dışarda olan, ruhuma yabancı bir âdettir. Büyüklerimiz bil sinler ki, bağınılı seçim uğrun da kanımızı dökmeye hazırız, serbest seçim istemiyoruz, kah rolsun serbest seçim, hav hav hav!» Görüşüğümüz bu seç men kendisini İngiltere kralı nın köpeği sanmaktadır.

“YAPICI” KARİKATÜRLER

Köylü Gençlerimizin hali

Bir kere daha tövbe!

Mesele sadece bir dostluk, bir nezaket meselesi; yeter ki Amerika mallarını satamadığı için bir buhrana uğramaktan kurtulsun

Kusura bakmayın, şimdi kafamıza dank dedi. Meğerse ne kadar yanlışmışız, meğer ne boş yere istiklâlimiz gidiyor diye hayıflanmışız. Halbuki mesele sadece bir dostluk meselesi imiş.

kalk, kalk. Öyle İngiliz gibi işine geldiği zaman kendi bildiğini okumak, dostunu yalnız bırakmak bize, bizim ananemize ya raşır mı? Ama bazı eski kafalar bunu istiklâlsizlik sayarlar o da başka.

«Amerika bir çok işleri mize karışıyor mu? Karışır ya. Ayrımız gayrimiz mi var? Askeri idari sırlarımızı öğreniyormuş?. El bette öğrenecek. İstiklâli mizle oynuyorsunuz diyip pişmiş aşa su katacak de ziliz ya?»

«Amerikanın kendi satılmayan malları için bizi pazar yaptığı, bu hâlin umumî işsizliği ve sefaleti yarattığını iddia etmekte sakat. İnsan dostuna felâket zamanında yardım etmez de ne zaman eder? Elbet bir az sıkıntı çekeceğiz, yeter ki Amerika mallarını satamadığı için bir buhrana uğramaktan kurtulsun»

Evet muarızlarımızın hakları var. Ortada bir mesele yok.

Bir bağımsızlık, sömürgeleşmek dâvası da kat iyen mevzubahis değil. Mesele sadece bir

dostluk bir nezaket meselesi kusura bakmayın yanıldık baylar!

Doğru söze ne denir!

Ulusta, Peyamı Safa soruyor: «Karı çocuklar ve eski şairler kadar sevmiyoruz. Acaba safiyetimizi mi kaybettik? Ve kelimeden özür dilerim - kaşarlandık mı?»

Hayır özür dilemenize hiç lüzum yok aziz Peyamı Safa!

Bunlar şahsî düşünceleriniz. Şahsiyetinizle alâcaktır. Doğru söze ne denir!

Evet kaşarlandınız. Hemde biraz fazlaca kaşarlandınız galiba.

«Burnum pencerenin camı üstünde yassılanır» «toprağı ve köylüyü düşünürüm» «Hafızam geviş getiriyor ve eski tatları arıyor» diyebilen bir adamı kaşarlanmaz da ne olur?

Sözünüz size haklı yok mu Peyamı Safamın?

Ankara üniversitesi yeni müfredat

programı

- Saat 8.30: Namaz
- > 9.00: Ruhspor
- > 9.30: Kontak patolojisi (Müderriş F. Kurtuluş)
- > 11.00 Semâ (N. Artam'riyasetinde)
- > 12.00 Killeli taam (Devlet yardımı ile)
- > 14.00 Kırmızı kimyası (Atsız)
- > 15.00 Ruhani Rulet (Kıyakürek)
- > 16.00 Kriminoloji (Ak-kaya)
- > 17.00 Namaz ve Kapanı

NUH
çarpıyor: 3

Toplu İğnenin iltifatları!..

FARKINA VARMADAN MOSKOVA AGZI KULLANAN BİR GAZETE!

FARKINA VARMADAN VAŞINGTON AGZI KULLANAN BİR GAZETE!

31. 1. 1950 tarihli Ulustan: Moskova radyosunun türkçe yayımlarını ben dinlemek fırsatını pek bulamıyorum. Vatandaş yığınlarının da bozuk telâffuzlu tiradlara pek ragbet ettiğini sanmam.

Ben dinlemiyorum ama, dinleyenlerin kaydettiklerini sık sık okurum. Bunlar neden bahsedilirse etsinler, hepsinde müşterek olan taraflar şunlardır:

- 1 — Amerikalı emperyalist gibi göstererek Türk bağımsızlığını Sam Amcanın ayakları altında çiğnedini iddia etmek.
- 2 — Türk inkılabını irtica halinde tasvir etmek.
- 3 — Ne kadar büyüğümüz varsa, ne kadar mukaddes bildiğimiz şeyler mevcutsa onları gözden düşürmek.
- 4 — Bütün vatandaşlar arasında memnuniyetsizlik uyanırmak.
- 5 — İşçileri kıskırtmak.
- 6 — Atatürk'ün büyük adını istismar etmek.

Arkadaşlarımdan birisi bir kaç tane nümune getirdi, oradan anladım ki İstanbul'da bir gazete çıkmaktadır. İsmi'nin üzerindeki vedize «Nuh der, Peygamber demez» olduğuna göre bu gazete damadı, inadeti bir şey.

«Her halde komünist de, bolşevik de değildir. Sadece tenkid yapmak, muhalefe de, muvafakat de muhalefet yapmak için çıkıyor. Fakat Moskova ve peyk radyolarını dinlemediği, onlarda neler söylendiğini bilmediği pek aşikâr.

Çünkü o kadar onların söylediklerini tekrar ediyor ki, bu benzeyiş tesadüfüne hayret ederim.

«Sonra her nüshada muhayyel işçiler konuşuruluyor. Bunların hepsi -şu Rusyada bile kabul edilmiyen- grev hakkını istemektedirler!»

Dediğim gibi, bütün yazılar, nükteler, şirler ve karikatürler Pravdanın, İzvestiyanın, Taas'ın ve Moskova radyosunun ana mevzularını tekrarlıyor.

Bu arkadaşta şu tavsiyede bulunalım: Moskova radyosunu dinlesin! O aman -arzusu hâlâfına- Kremli'ni desteklediğini anhyacak ve bunu farkedince de kalemini ve üslubunu, her halde, degiştirecektir.»

Amerikanın Sesi radyosunun Türkçe yayımlarını ben dinlemek fırsatını bulamıyorum. Vatandaş yığınlarının da pek ragbet ettiğini sanmıyorum. Çünkü bu radyonun söylediklerinin on misli her gün bizim gazetelerde çıkıyor.

Ben dinlemiyorum ama, dinleyenlerin kaydettiklerini sık sık okurum. Bu radyo neden bahsedilirse etsin, hepsinde müşterek olan taraflar şunlardır:

- 1 — Türkiyeyi gül gülistan, Türk halkını refah ve saadet içinde göstermek, her gün yeni muvaffakiyetler kaydettiğini ilân etmek.
- 2 — Atatürk'ün içinde yürüdüğümüzü iddia etmek.
- 3 — Türk inkılap hareketleri ne hizmet etmiş olan şahısları aydınları sükûtle geçmek havadan sudan bahsedeneri güldere çıkarmak.
- 4 — Tatbikatta insan haklarını çiğnediği halde demokrasi sözünü ağızdan eksik etmek.
- 5 — İşçileri; köylüleri uyuşturmak.
- 6 — Türk istiklâlini, tamamiyetini muhafaza için savaşanları, Amerikan emperyalizminin millî bağımsızlığımıza açtığı rahneli gösterenleri, memleket hâlinin yaşayışı üzerindeki menfi tesirlerini belirtenleri «kızıl», «ajan», «Moskova agzı» şeklinde itham etmek.
- 7 — Atatürk'ün düşmanı olduğu halde Atatürk'ü dilinden düşürmemek, v.s.; v.s.

Arkadaşlarımızdan biri buna misal olmak üzere Toplu İğnenin bir Ankara gazetesinde de çıkmış olan yazısını getirdi. Bu gazete bir zamanlar «Millet» mânâsına gelen «Ulus» ismi ni taşıyordu ve isminin altında «Adımız andımızdır» ibaresi vardı. Adını unuttuğu gibi andını da çoktan unutmuş olan böyle bir gazetenin Vaşington ağız kullanmasına şaşmamadık.

Nurettin Artam her halde Amerikan müyarderi veya gazetesini değildir. Kendisi sadece büyüklere yaranmak ve bu suretle para kazanmak ve geçim için bu bezeyanları yapıyor. Fakat kendisinin Amerikanın Sesi veya Londra radyosunu dinlemediği aşikâr. Çünkü bu radyoların söylediğini öyle tekrar ediyor ki bu benzeyiş tesadüfüne hayret edersiniz.

Mesela bu gazete her gün

(Devamı 4 de)

T
RUSYAN

Bize diyorlar ki: «Amerika ile dost değilmiz? Dostuz. Dostlar arasında ayrı ayrı olur mu? Tabii olmaz. Hele istiklâlin? Adı bile anılmaz.

«Sonra şunu da unutuyorsunuz: Türkün dostluğu, misafirperverliği dün yaya ün salmış değildi. Dostumuz için canımız feda. Otur, otur»

MEKTUP

Nuh Dede Eliyle Veli Yılmaz

Kardeşim Veli Yılmaz, Bugüne kadar mektubuna cevap veremedim, kusura kalma, köye kurtlar indi diyorsun. Halimiz kötü diyorsun... Küçük hastalandı... Kara kış zalim... Allah bize acımıyor, diyorsun... Bir yorganın altında evcek titriyoruz, diyorsun... Veli Yılmaz, kardeşim! Bizim halimiz sizinkinden farklı değil ki... Siz de hiç olmazsa şehire gideriz, iş buluruz ümidi var... Biz de o da yok... Biz nereye gidebiliriz... Gözümüzü açtık fabrika yollarında, kapıyaçağız yine fabrika yollarında... Hele şimdi... Sorma... Hoş sen de biliyorsun ya... Fabrikalar kapanıyor. Demet demet arkadaşları sokaklara atıyorlar... Biz de iğnenin ucunda oturuyoruz... Hele bu ay işler çok aynasızlaştı. Hepimizin dümeni bozuldu... Fabrikada, dökümhanede 10 ton döküm oldu bu ay, 10.000 kilo eder. Biz kara okka kullanmıyoruz. Gözüne büyümesin... Elimize bir şey kalmadı... Geçen ay avans almıştık... Üstelik borçlu çıktık fabrikaya... Nasıl olur deme... Anlatcağım. Biliyorsun hükümet işi... Hep kanunla olur. Bizde, fabrikada da her iş kanuna göre olur... Kardeşim biz defi hacete dahi fabrikanın kanunlarına göre gideriz...

Dökümhanede akort çalışıyoruz. Ne kadar döküm yaparsak 1 ay o kadar para alırız. Bu iş böyle olur... Bir kiloya kadar dökümler 20 kuruştan, birden üç kiloya kadar 15 kuruş, 3 kilodan yukarı 12 kuruş... Sen bilir misin, bir kilo dökümü kumdan çıkarıncaya kadar yapılan işi? Anamızdan emdiğimiz süt burnumuzdan gelir...

Biz bu ay 10 ton döküştük. Yukarıda söyledim. Ha bak kardeşim; bu 10 tonluk dökümün yani 10000 kilonun ilk 5000 kilosu birer kiloluk parçalardı. Ondan sonra gelen 3.000 kilosu 3'er kiloluk, geriye kalan 2.000 kilosu da üçer kiloluktan yukarı idi.

Şimdi kaleme vurursak
5.000 × 20 kuruş = 1.000 lira
3.000 × 15 kuruş = 450 lira
2.000 × 12 kuruş = 240 lira
1.690 lira

(Devamı 4 de)

T. İ.

Ölüm Ticaretinin Cilveleri

Ölüm ticareti ölüm tüccarlarının gayreti ile devam ediyor

(İngilizce «Death Pays divi dend» isimli kitabın Ölüm Ticaretinin cilveleri» adı ile hülâsaten tercüme ederek. 7ci sayımızdan beri okuyucularımıza sunduğumuz bu yazıları bu sayıda son veriyoruz.

Kitabın tamamının yakında neşrolunacağını ummaktayız.)

Ölüm kârları

1945 de neşredilen kitapta ölüm ticaretinin İkinci Dünya Harbindeki kârlarını tam olarak vermediği elbette imkân yoktu. Ancak o tarihe kadar elde edilen malûmata dayanılarak bu hususta bir fikir verilebilir.

kâr ettiği anlaşıldı. Kumpanyanın sekreteri bu iş için senede 10.000 sterlink alıyordu. Bir memurun da senede, kendi maaşından kumpanyadan 8000 dolar aldığı tesbit edildi.

Ölüm Ticaretine son vermek için

Hülâsasını verdiğimiz kitabın sonunda ölüm ticaretine son vermek için aşağıdaki tedbirler tavsiye olunmaktadır. Bu tavsiyelerin çoğu sonradan Birleşmiş Milletler Anayasasının da yer aldığı halde yine aynı sebeplerle, yani ölüm tüccarlarının sabotajlarıyla bugüne kadar maalesef tahakkük edememiştir. Bu sefer çevrilen da-

atine göre; ölüm ticaretinin şahıslarında bulunmasında doğan aşağıdaki hallere son verilmiş olacaktır.

— Ölüm makinelerinin satışından doğan ahlâk düşüklüğü nihayete erecektir.

— Milletlerarasındaki ihtilâflar, her şeyden evvel kendi kârlarını düşünen ölüm tüccarlarının gizli menfaatleri alevlendirilmeyecektir.

— Millî ve beynelmîl sahalarda silâhsızlanma ve barış için yapılan teşebbüsler ölüm tüccarlarının dalavereleri ile sabotaj edilmeyecektir.

— Silâhlar milletlerarası bir kontrole tâbi tutulursa diğer milletlerin gizlice silâhlândıkları korkusu ortadan kalkacaktır. Milletlerarası anlaşmazlıklar harbe hacet kalmaksızın, hakem kurulunun kararı ile halledilecektir.

— Milletlerarası böyle bir makamın kuvvetlenmesi milletlerarasındaki harplere son verecek ve bir dünya devletinin kurulmasına yarayacaktır.

S O N

Haftanın Balonları

Son Saat - Vall Beykozda İktidarı övdü.

Nuh - Bizi övecek değildi ya

Hürriyet - Yurtta bolluk ve ucuzluk başlayacak

Nuh - Ulus musun mübarek

Tan - Halk İktidarı kime verecek

Nuh - Kime vereceğini bilir ama ona soran yok yoksa!

Gece Postası - Resat Aydınla siyasetten çekiliyor

Nuh - İktidar için büyükle bir kayıp doğrusu

Vatan - İşin içinden nasıl çıkmalı?

Nuh - Girdiğiniz gibi çıkan!

Vatan - İstanbul dün Newyork'a döndü

Nuh - Gözleriniz aydın.

Bir İşçinin İfşaatı

İşçiler yavaş yavaş C. H. P. «himaye» sine sızırmağa başladılar. Basın teknisi yenileri sendikası başkanı Şeref Hivel adındaki bir işçi neşrettiği bir mektupta çevrilen dolapları ve bu dolapları çevirenlerin adını açıkladı. Meğer neler olmuş neler? Halk Partisinin sabık mebuslarından Doktor Rebiî Barkın sendikalara para vademiş. Kendisini işçi toplantılarına davet ettirmiş ve (icabederse benî sendikamızın doktoru diye gösterirsiniz) demiş.

Doktorun bir de yardımcı sı varmış; Sabahattin Selek. Bu zat da Partinin emrinde. Sendikalar Birliği kurdurtmuş.

Şeref Hivel bütün bunları anlattıktan sonra istiklallerini nasıl muhafaza ettiklerini anlatıyor. Ve «Sendikalar kanunu işçinin sendikalar içinde politika yapmasını yasak ettiği halde C. H. P. bu yasağı kendi lehine bozmak istiyor» diyor.

Şimdi anlaşıldı. Vehbinin kerrakesi!

Halkın duası...

Suikast ihbarı davasının da bahsediliyordu. Akademi profesörlerinden Edib Hakki,

— Reşat Aydın, dedi, halkın camilerde kendisi için dua ettiğini söylüyor: Çallı İbrahim önündeki kadehten bir yudum çekti,

— Doğudur! diye cevap verdi.

Herkes şaşırdı.

— Nasıl doğrudur?..

— Halk, çok vakit geçmeden Aydın'ın kim olduğunu anladığı için Allah'a dua ediyordur!...

Tiridoğlu'na dair

Tiridoğlu adını hatırlar mı siz? Alaattin Tiridoğlu: Hani şu C. H. P. İstanbul müfettişi iken 1949 yılındaki «4 aralık» hâdisesinin kahramanı.

Adını C. H. P. İktidarının anti demokratik hareketler tarihi ne yazdığımız olan Tiridoğlu ciddîye sefir oluyormuş! Mektepe yakındır, bir aralık Kâbe'ye gider de günahlarını affettirir diye mi?

Korkulu rüya

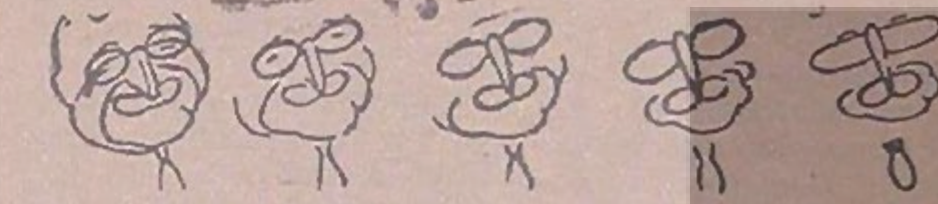
Yollar kanunu tasarıstı mecliste konuşulurken; C. H. P. milletvekili Refik Soyer; «İktidar partisi hattâ uykusu arasın da bile köylüyü hatırlar» demiş!

Evet bay Refik! Soyer köylü uykunuza giriyor!.. Fakat böylesine uykusu değil, kâbus derler.

Bizi affederseniz darılırız

Nuhun Gemisine yağın binlerce mektuptan anlaşılacağına göre ceza evlerimizde bulunan vatandaşlarımız hayatlarından o derece memnun bulunuyorlar ki, muhalefet saflarından yükselen «Genel af» sesleri ruhlarını incitmiyor. Mahkûmlar serbes bırakılmak şöyle dursun ceza evlerimizin yeni yeni mahkûmlarla bezenmesini mahkûmlar adedinin en kısa zamanda milyonlara varmasını istiyorlar. Okur yazar olduğu anlaşılan bir mahkûm vatandaş şöyle diyor: «Ahlâksızlık mik-

roplarının bu kadar yaygın olduğu bir sırada suçların önünü almak için en kestirme yol, bütün vatandaşların peşin olarak hapsedilmeleridir. Bu takdirde ve ısrarla suç işlemekte inat edecek vatandaşların, ceza olarak serbest bırakılmaları düşünülebilir. Teklif ettiğim bu şekilde adliye ve zabıta kuvvetlerinden elde edilecek tasarrufla bütçemizi son derece hafifleteceği pek tabiidir. Alâkadâr makamların dikkat nazarını çekeriz, mahkûmları darıltmamak lâzım.

Amerikan kongresi tarafından teşkil edilen bir komisyonun 1942 de neşrettiği rapora göre komisyoncular Amerikan hükümetinin verdiği harp siparişleri üzerinden yüzde 74 e kadar kâr temin etmişlerdir. Mesela Newyorkta Leon K. Shannack isminde bir komisyoncu hükümetin verdiği 65.916 siterlik bir sipariş üzerinden 31.186 siterlik komisyon almıştır.

Hükümetin verdiği donanma siparişlerinden bazı hallerde yüzde 1868 (rakkamda hattâ yoktur.) kâr edildiği, Pearl Harbour baskınından sonra açığa vuruldu Komisyon raporunun sonunda «bir azınlığın milletlerin kesesinden zengin olunmasını önlenmesini» istiyordu.

Bir ay sonra Amerikan hükümeti savcısı Mister F. Biddle altı şirketi donanmaya verdikleri bozuk kablolardan dolayı Amerikan hükümetini dolandırma ile itham ediyordu. Sanıklar satıştan yüzde 17-35 kâr etmişler (Amerika'da vasatî kâr yüzde 8 dir) ve bir sanığın 500.000 sterlinklik bir sipariş üzerinden 60.000 sterlink kazanmıştı.

1943 yılında donanma İşleri Teftiş komitesinin harp mukaveleleri üzerinde yaptığı tetkikat hükümete tam 700.000.000 dolar kazandırmıştı. Eğer böyle bir tasarruf yapılmamış olsaydı bu para silâh imalatçıların cebine girecekti. Komisyon yaptığı tahkikat sonunda sipariş almak için hükümet dairelerine baş vuran 121 komisyoncunun 1939 dan beri 15.000.000 dolar almış olduklarını 18 Şubat 1943 tarihinde açıkladı.

Harp masraflarını tetkik etmek için komisyona verilmiş olan salâhiyet 1943 de temdit edildi. Tahkikat sonunda yeni yeni İskandallar ortaya çıktı. Yerimizin mîsaadesizliği yüzünden bu muazzam İskandal-lardan ancak birini verebileceğiz.

Uçak motorlerine marş yapan bir fabrika kârını yüzde 10 olarak göstermişti. Halbuki şirketin evrakında yapılan tetkikler sonunda yüzde 100

lavereler de her halde ikinci bir kitabın mevzuunu teşkil edecektir.

1 — Silâh imalatının devletleştirilmesi,

2 — Milletlerarası bir mahkemenin kurulması ve bu mahkeme kararlarını infaz edecek bir kuvvetin teşkili;

3 — Her memleketteki silâh imalatının bu mahkeme tarafından kontrolü;

4 — Dünya uçak servislerini idare edecek milletlerarası İktisadi bir uçak komitesinin teşkili;

Bu suretle, yazarların kana-

MEKTUP

Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Ahmet usta kardaşım:

Odun pazarında bizim gibi hammelik eden biri var, adı Ökkeş, Antep'li Ökkeş İncebüker senden iyi olmasın, çok iyi bir dokuma ustası. Kendi Antep'li, dokuma işinde parmakla göstertirler, alacalı kumaş deyince Ökkeş bitirmiş, yok üstüne. İstifil brak-selerdi iyidi diyo, tezgâh tıkırdadı mı para şıkırdar. Neylersin ki Antep'te ne tıkırdama kalmış ne şıkırdama, bilbil yuvasyıkana karkagalar tünemiş. Antep'te. Antep sizlere ömür, aslan Antep, Gazi Antep sırtından vuruldu göz göre göre. Düşmanın topunan tüfeynen edemediğini bi Karel etmiş. Selbes bırakmışlar düvellere pamuklu ticaretini, bırakmışlar da nolmuş beğenirsin? 8000 el tezgâhı 2 dokuma pavlikesi zink deydi durmuş... Ökkeş diyokine 40.000 kışının ekmece yandı diyo, ekmece yetim oldu 40.000 Antep'li... Bu yıl zeytin fıstığa da kulağasma... Hey gidi günler hey diyo Ökkeş, bi kötü gâvurun hatırı, demek Antepi unutturdu... Hey gidi günler hey, Kâmal paşa tel çekmişidi Varol Antep deydi, beni utan-dırmadın! Önce bayrak çekti Antep kalasında, sonra drezin çekti tezgâhta, şimden geri de Adana da odun çekiyoruk odun pazarında... Kahramanlar günü olur, bizi Halkevine salmazlar, bakarsın, boynuzlu askere tek kurşun sıklamış madrabazın biri, içeri girer de, biz kapıda baka kalırık, o nutuk çeker, biz dinlerik. Ey yurttaşlar der, biz der... Halbuysana onun ne mal olduğunu bilirik Fransız kumandanının kul kölesiydi herifçoğlu, şimdi de vatan millet diyo. Heya, böyle oldu diyo Ökkeş, Antepin iki paralık hatırı yoğunmuş, Ameriken bezirgânının malı yanında, demek böyleymiş, ne yapak, zarar yok deftere yazdık, gayrı unutmayız. Boynuzlu asker Antepi sardığında, açlığa dayandık, serde alışkanlık var, nedir ki insanın gücüne gidiyo, bu yaştan sona, usta adamın eloğluna odun yüklemesi, Antep dilenmez, Antep dişini sıkar, işte böyle, Gazi Antep sırtından vuruldu güpe gündüz kardaş. Ökkeşin bu lafına yürek mi dayanır usta... Veli Yılmaz

